

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere armonod — și timbru de 30 cr. pentru 6e-car publicare.

Revista politică.

Sibiiu, în 6 August.

Serbarea aniversării împărătesei, care s'a serbat ieri în monarhia întregă, a fost și pentru noi, una dintr'acele serbători, care deșteaptă pe lângă simțeminte de pietate către dinastie și tron, și reminiscențe din trecut.

Între evenimente furtunoase se sui Maj. Sa pe tronul cel sguduit de mișcările revoluționare din acele timpuri. Majestății Sale cu ajutorul popoarelor credincioase i succese a domoli furtuna și a întări tronul ca o stîncă între valuri.

Nu apelăm la, nici reclamăm meritele poporului român, cari încă vor fi contribuit cu ceva la readucerea păcii și la consolidarea monarchiei. Este știut și cunoscut, cari sînt jertfele poporului nostru și istoria imparțială nu va întârzia la timpul sau a le înregistra, ca pe nesce modele de iubire de patrie, de dinastie și tron pentru generațiunile, ce vor veni.

Au trecut mulți ani de când popoarele monarchiei se întrunesc la serbare în ziua aniversării gloriosului și cavalerescului împărat și rege. Au trecut și multe schimbări și prefaceri în viața popoarelor de când aceste serbează ziua de 6/18 August, ziua nasterii monarhului lor.

Românii din monarhie înregistrează devenirea lor cetățeni egal îndreptățiți cu celelalte naționalități din monarhie regenerarea bisericii lor în timpul acesta de când Maj. Sa este purtătorul sceptrului monarchiei. Românii au cuvînt se sperese îndeplinirea dorințelor și justelor lor aspirațiuni sub același monarh, sub care li s'a ameliorat soartea considerabil față cu trecutul.

Este asea dară lucru firesc dacă și Românii pe lângă reminiscențele unui trecut de ceva preste trei decenii intră în acordul popoarelor și contribuie și ei la serbarea prin carea

și descopere mulțămirea și tot'odată justele speranțe pentru perfecționarea stării lor.

Principele și princesa României și-au luat ziua bună dela Maj. Lor imp. în 15 l. c. Intorcînduse la hotel a primit pe principele Milan, mai târziu pe împăratul, care 'i-a petrecut până la gară. Cîteva minute înainte de 11 oare Domnul și Doamna României au părăsit Ischelul și au plecat spre Munich. Împăratul, care a petrecut pe oaspeți până în vagon, s'a despărțit de ambii în modul cel mai cordial.

Am urmărit cele petrecute la Ischl între Maj. Lor și oaspeții sei români nu pentru de a raporta despre ele ca despre noutăți de zi, ci pentru că măcar că a fost înconștientă călătoria principelui Carol ea se vede, că are sens politic.

Și țările din „Bucuresci” din opozițiune cuprind astfel lucrul.

Estă ce dîce „Binele public”:

Neapărat că M. S. R. Domnitorul călătorească păstrînd și păstrîndu-se „cel mai strict înconștient”; neapărat că scopul călătoriei ce a întreprins n'are nici un caracter politic, de natură a interesa România; neapărat că mareșalul Moltke a plecat din Berlin fără scirea d-lui de Bismarck și că numai de plăcere, numai din îndemul s'a dus să se înțeleagă la Ischl cu împăratul Austro-Ungariei și cu principele Românilor.

Despre toate aceste, d-nii miniștri și „mareșalul” nici că mai pot sta la îndoaia.

Totuși, pentru cei nedumiriți ar fi bine credem, să se lămurească mai bine cuvintele diariului „Neue Freie Presse” din Viena, organul oficial al guvernului din Bucuresci.

Această foaie afirmă, că M. S. R. Domnitorul s'a dus la Ischl spre a se înțelege și spre a se convinge dacă poate pune temei pe sprigul Austriei și Germaniei, în caș de vre-un rebel cu Rusia. Apoi, după ce demonstră, că noi Românii am fost instrumentul Rusiei, adaugă, că acum sîntem avangarda sau „ante-postul germanismului” în Orient, „aliații naturali” ai Austriei și Germaniei.

Ori cum va fi, se vede că între Austria și România tot nu există raporturi ca cele însinuate de „Grenzboten” din

Lipsia. Însuși „le Nord” diariul cabinetului din St. Petersburg ce apare în Brussela scrie după cum aflăm reproduc în traducere în „Timpul” următoarele:

Un amic ne scrie din Galați, că reprezentantul Marelui Britanii în comisia europeană a Dunării a primit instrucțiunea de a prezenta o propunere formală, tinzînd a exclude pe Austro-Ungaria dela ori-ce participare la supravegherea navigațiunii pe Dunăre între Galați și Porțile-de-Fer și de a încredința această supraveghere statelor țermurene. Temîndu-se cu toate aceste ca acest plan să nu întimpe oare-care împotrivre și void, în același timp, de a ține seamă până la un grad oare-care de stipulațiunile tractatului dela Berlin, cari prescriu instituirea unei comisii însărcinate cu navigația în această parte a cursului Dunării, aflîm, că guvernul englez are o nouă propunere conform căreia comisia europeană, în care Rusia posedă de jur un scaun și un vot, își va întinde autoritatea sa până la Porțile-de-Fer și va primi un delegat sərb și unul bulgar pentru partea rîului de din sus de Galați. În acest chip Rusia ar dispune de trei voturi în toate cesutiunile, cari interesează această parte a cursului Dunării de care e vorba, parte, care e cea mai importantă atât din punct de vedere politic, cât și din punct de vedere comercial. Nu trebuie să ne mirăm, dacă vom vedea pe Anglia și Rusia legîndu-se în speranță, că Franca și Italia se vor uni cu vederile lor. Dar ca Românii să se grăbească a face cauză comună cu Rușii, ca Românii să se împrumute la această intrigă îndreptată contra Austro-Ungariei și Germaniei, estă ceea ce ne-ar surprinde în adevăr.

Dela Bucuresci se anunță, că se dirig la Dobrogea din toate regimentele de artilerie căte o baterie. Ministrul de resboiu Slaniceanu încă a plecat la Dobrogea.

D. Gambetta la Cherbourg.

Într'una din revistele noastre amintim și de discursurile lui Gambetta rostite la Cherbourg. În cele următoare dăm după diariul „le Temps” un resumat al discursului politic ca respuns la toastul unui Lavieille:

Mă simț adînc atins de cuvintele, ce au fost pronunțate și mai ales de aderările ce au izbucnit din peptul

vostru. D. Lavieille, colegul și amicul meu, vorbea despre un tribut de admirațiune; dați-mi voe să protestez contra unui cuvînt, ce nu se poate adresa celor în viață; aceea de care am eu trebuință, nu în lupte, căci ele s'au isprăvit, ci în greutățile, ce vî anunțam acum două zile, este dragostea voastră, este încrederea voastră.

„Aceste sînt nesce declarațiuni pe care le privesc ca de prisos, dar pe care împregiurările le-a făcut trebuincioase; n'am uitat nici odată cine sînt, de unde vii și unde mă duc; am eșit din rîndurile cele mai umile ale democrației, fi aparțin cu totul; nici odată, atît în oarele de durere, ce ați amintit, cât și acum, n'am aspirat la dictatură; nici odată n'am voit și nici nu voiesc a fi alt decît un servitor al democrației, în rîndul meu și la locul meu.

„Dacă veniam acum deșce ani la Cherbourg, poi o făceam aceasta spre a îndeplini o datorie sântă; ne încercam atunci să readunăm ultimele puteri ale țerei într'o sfortare supremă; norocul s'a întors în contra noastră; și de deșce ani, nu cred a-mi fi scăpat un cuvînt, care să poată fi taxat ca provocare sau ca o cutezanță.

„Este de datorie popoarelor de a se face stăpîne pe ele însși; ele nu trebuie nici odată să își întoarcă priviri rugătoare spre personalități; ele primesc concursuri dar nu dominațiuni. Când nenorocirea isbesce pe un popor i se impune o mare datorie; el așteaptă în linisce, cu înfelepciune și în concilierea tuturor bunelor voințe; nu amenință pe nimeni și își păstrează astfel mîinile și armele libere în lăuntrul și afară; marile reparațiuni pot să ese din dreptate — noi sau copiii nostri putem spera de a le avî, căci viitorul nu opresce pe nimeni de a spera.

„Se atacă acel cuvînt pasionat, ce au unii oameni pentru armată, care grupează astăzi toate forțele națiunii și care conține cel mai curat sînge al Franței. Li se impută, că prea sa-

FOIȚA.

Dela Sibiiu la Ognă și inderet.

(Schiță de călătorie).

Într'una din zilele verei din anul acesta, mi aduc aminte, că era după amiază, carul sta încărcat cu toate trebuincioasele portative. Nu știu la câte oare și câte minute, carul a pornit dela scări luând direcțiunea spre poartă. Până aci nimica mai remarcabil. Îndată ce a eșit din poartă trăsura s'a îndreptat spre sud-vest și s'a oprit dinaintea tipografiei archidiecezane, unde venia tocma din direcțiunea contrară un fel de menagerie portativă în miniatură, a cărei hodoro-gială, acompaniată de lătratul cânilor cu marcă la gât, adusesse pe pegasii nostri nearipați în oareși care nedumire. Ciulira urechile, însă, ca toate ființele strapațate din lumea pămîntului nostru, au tăcut fără a da alte semne despre impresiunea sgomotului cânilor cu marce, cari lătrau independent și compătîmirea confrăților lor din carcerul, în care doi arcași cu arcașe aruncă ca în infern pe nenorociți

căței și căni fără de marce, într'o ladă roșie de metal. Ca și când câinii ar fi de vină dacă stăpînii lor nu plătesc darea pentru ei.

După credințele deșerte vechi astfel de întâlnire ar fi însemnat noroc. Funcțiunile cu care se fac operațiunile cele strajnice contra cânilor uitătorii de lege erau odinioară încredințate altor persoane, care numai noroc nu puteau însemna. Câte lucruri însă nu sînt pe dos în lumea aceasta? Omul adese ori așteaptă „binele” și dela cel mai reu.

A trecut vijelia cănească pe lângă trăsura noastră și așa în curînd am intrat în prelungirea stradei Măcelarilor, care leagă suburbiul iosefin de cetatea vechie. Prelungirea este chipul și asemănarea logice cotite, cu care s'a stăpînit țeara aceasta în trecut, cam ca și în ziua de astăzi.

Din cetate până în strada morii mainainte comunicațiunea nu era decît prin piața Casarnei mari. Dela piața aceasta se întindea spre meadă noapte „Soldișul”, nesce fortificațiuni vechi, din care au mai ramas numai puține urme. Paralel cu fortificațiunea

era încheiat șirul apusan de case din strada Poplăcei mari. Pela anul după ce comunitatea Sibiiului a fost denegat metropolitului nostru dreptul de a lua apă din apa, ce trecea prin grădina lui, aceeași comunitate voia să prelungească și strada Măcelarilor preste „Soldiș”.

Fondul catedralei noastre are în strada Morii la capătul de spre meadă noapte o grădină de întindere aproape de un jucer cuadrat. După o logică logică strada prelungită trebuia să fie dreaptă. Atunci însă la mîna dreaptă strada cea nouă ar fi dat grădinei fondului catedralei două, eventual trei fronturi. Situată grădina pe aceeași linie cu biserica luterană, numai mai spre apus, era cu puțință, că dacă grădina din cesiune ajungea se aibă fronturile, de care vorbiam, cetatea Sibiiului să se mai înfrumusețeze cu un edificiu tot așa de monumental ca și biserica săsească din cetate și într'o pozițiune, încât edificiul de departe să se vadă cum înfrumusețează Sibiiul. Municipalityatea de atunci a creșut, că ar da o desmîntire prea oarđenă bunilor și străbunilor ei, și pretestînd că cutare nu vrea să vîndă grădina

din calea prelungirii a eșit din strada Măcelarilor și cînd drumul.

Ar fi multa de șis asupra prelungirii și alșce împregiurării în care s'a croit. Aceasta ni o rezervăm pentru o „Preumblare prin Sibiiu” pe altă dată.

Trecînd așa dar prin prelungirea cea sucită a stradei Măcelarilor am trecut preste un podișor, care la dreapta are o punte destul de potrivită de a căde copii în pîreul preste care este așezată puntea. Ceva mai încolo este, lastînga parcul și la dreapta o baie de pămînt.

Să nu se mistifice cineva cu cuvîntul baie. Nu e vorba de scaldă. Este vorba de o groapă, din care cară pămîntului cui trebuie, va se dîcă, un bun comun, care e proprietatea fie căruia care lucră într'ensă, până și iple sacul sau coșul carului.

Pe aici treceam, când estă că dela turul ce uitam se'l amintesc tocma precum se vede că l'au uitat pe el cei ce au de molat zidul cetății, se arată o bibolă. Animalul greoiu, în pași cam repezi, acompaniați de sunete nu tocma plăcute, se grăbia se ajungă în strada morei de unde să se orienteze către casă. (Va urma.)

crifică mult timp la examinarea progresului armate care pune parția la adăpost de oare-ce nu este spiritul rășoinic care insufletește și dictează acest cult, ci trebuie, după ce am vădit Franța cădută atât de jos, de a o reardica și a o manșin tare și puternică.

„Dacă inimile noastre bat, apoi pentru aceasta bat ele. Nu pentru un ideal de aventuri sângeroare, ci pentru ca aceea ce a mai ramas din Franța se rămână în întregul ei, pentru ca să putem compta pe viitor, spre a ști dacă este o dreptate proprie a lucrurilor, care-va veni la diina și oara fiesată.

„Ast-fel merită cine-va, domnilor, să se ridicie, se câștie laude în fața istoriei. De altminterii, istoria este aceea, care dă sentințele definitive asupra oamenilor și a lucrurilor. Până atunci sîntem viețuitori, nu ni se datorează de căt partea noastră de soare și de umbră și restul vine pe d'asupra.

Vă salut, domnilor, și vă rog a spune concetățenilor vostri în ce stare ne-am regăsit și ne vom regăsi.

Rusia și Bulgaria.

Sub titlul de „Turcia Nr. 11 (1880)“ a apărut o nouă carte Alabastră, care cuprinde corespondența diplomatică asupra sosirii de ofițeri și sub-ofițeri ruși în Bulgaria și asupra împărțirii de arme din Rusia. Acest volum cuprinde unsprezece depeși, care încep cu un raport al consulului englez din Sofia, d. Lascelles, către lordul Granville, cu data de 5 Maiu 1880, care anunție despre sosirea a 130 sub-ofițeri ruși și a unui număr de puscii în Varna, și se termină cu o depeșă datată dela 15 Iulie a lordului Granville către lordul Dufferin.

La 1 Iunie, d. Lascelles transmite lordului Granville o copie de pe o depeșă a vice-consulului englez din Varna, prin care anunție sosirea acolo a 70 soldați ruși, în mare parte sînt ofițeri, veniți spre a intra în armata bulgară.

La 21 Iunie, dl Göschen transmite ministrului de externe o copie de pe o depeșă a vice-consulului englez din Ruscuc, care anunție sosirea în această localitate a unei mari cantități de arme. Eacă în ce chip este redactată această depeșă:

„Ruscuc, 16 Iunie 1880. — Sire Am onoare a vă comunica, că, în cursul acestora două luni din urmă, au sosit aici din Reși un mare număr de arme, constând din 60,000 puscii de diferite sisteme. O mare parte din ele sînt Chassepot, restul Remigton și Berdan. Afară de aceste s'a mai găsit un mare număr de arme și în Plevna și au fost aduse aici, adică trei tunuri Krupp și 8000 puscii, care se încarcă pe la spate. O mare parte din acest import se află în acest moment pe cheu; restul a fost transportat la Levant-Tabia, care, după cum am anunțat deja, va fi transformată într'un arsenal. Aflu că cel mai mare deposit de arme și munițiuni se află în acest moment la Rasgrad; el va fi strămutat aici.

„Am onoare etc.

W. H. Dalziel.

La aceasta este alăturată următoarea telegramă a vice-consulului englez din Ruscuc:

„Ruscuc, 18 Iunie 1880. Sire! Alaltă eri au sosit aici două vapoare din Reși cu 8000 puscii Berdan, o mare cantitate de munițiuni, lopeți și sape. Unul din aceste vapoare, după cum mi se spune, este acela, care a fost dăruit Alteiței Sale; el se numește „Golupși“ (porumbel), și este mult mai mare ca cele-lalte; vaporul poartă un nou drapel; schimbarea ce i s'a făcut este, că leul se află pe un câmp lat roșu pătrat, așezat în colțul stîng de sus al drapelului, ceea-ce face ca drapelul să aibă o oare-care asemănare cu noul drapel austro-ungar.

„Am onoare etc.

W. H. Dalziel.

După aceste vin următoarele depeși:

„Lordul Granville către lordul Dufferin.

Ministerul de externe, 15 Iulie 1880.

Mylord! Am atras astăzi atențiunea principelui Lobanoff asupra unei relațiuni apărute în „Daily Telegraph“ asupra preținsei transportări de soldați și sub-ofițeri Ruși la Ruscuc de către flota bulgară.

Pe lângă aceste mai cetii principelui o depeșă pe care vice-consulul englez din Ruscuc a adresat-o d-lui Lascelles și prin care-i comunică, că 8000 puscii Berdan și o mare cantitate de munițiuni, lopeți și sape au fost aduse de două vapoare dela Reși la Ruscuc; unul din aceste două vase, un vapor de mărime colosală, care are numele de „Golupși“ și poartă un drapel nou, a fost dăruit de curînd de guvernul rus principelui bulgar.

Principele Lobanoff promise să se informeze imediat prin telegramă la Petersburg despre veracitatea acestor scrisori. Împăratul Rusiei ar fi sfătuit de principele Bulgariei să stea liniscit, și Esc. Sa exprimă convingerea că principele are intențiunea de a urma acest sfat.

Rămân etc.

Granville.

Memoriul publicat la 16 Iulie 1880 lordului Granville de către principele Lobanoff,

„Pe timpul ocupațiunii rusești, armata bulgară avea ofițeri și sub-ofițeri Ruși.

„După ce trupele rusești evacuară Bulgaria, sub-ofițerii Ruși fură luăți de prin regimentele bulgare și încorporați în vechile lor regimente. Întru ceea ce privește pe ofițeri, apoi n'au mai ramas în Bulgaria decât aceia, cari au exprimat dorința și pe care noua administrațiune au găsit de trebuință să-i rețină. Dar după un decurs de câteva luni, principele Alecsandru observă, că lipsa de sub-ofițeri experimentați a avut o influență regretabilă asupra atitudinii trupelor; în luna Octomvrie anul trecut, el rugă pe guvernul rus, să-i trimită un număr oare-care de sub-ofițeri Ruși, spre a transforma cadrele armatei bulgare. Guvernul rus consimți și, în urma dispozițiunilor luate de ministerul de resbel, care ținură negreși cătva timp, se duseră în Bulgaria un număr oare-care de sub-ofițeri Ruși vechi, cari își făcură deja în Rusia terminul serviciului lor. Aceste se raportă numai la principatul Bulgariei.

„Întru ceea ce privește Rumelia Orientală, apoi n'a fost trimis nici vre-un ofițer sau suboficer rus. Micul număr de ofițeri Ruși din milițiile rumeliste ocupă același loc ca și ofițerii instructori germani și francezi, pe cari generalii Vitalis și Strecker au găsit de trebuință să-i rețină.”

Lordul Dufferin către lordul Granville.

Petersburg, 15 Iulie 1880.

Mylord! Diarul Bereg dela 1 (13) Iulie tăgăduiesce veracitatea scrierei, pe care el o numește o afirmare de senzațiune a cătorva diare austriace cum că un număr oare care de soldați ruși s'au dus în Bulgaria spre a intra în armata bulgară. Eacă cum stau lucrurile după Bereg: „După terminarea resbelului, fură trimiși în Bulgaria mai mulți ofițeri ruși ca instructori. După cătva timp, guvernul bulgar le permise să se reîntoarcă în patria lor. Văzînd însă mai tîrziu, că armata bulgară a perdut foarte mult prin plecarea acestor instructori militari capabili guvernul bulgar se văzu nevoit a ruga pe guvernul rus să le dea voe a relua din nou serviciul în armata principatului. Apro-

bînduse această cerere, s'au reîntors în Bulgaria 150 soldați.”

Rămân etc. Dufferin.

„Principele Lobanoff către lordul Granville.”

Londra, 19 Iulie 1880.

Iubite Mylord! În fine m'e află în pozițiune a vă completa comunicările, ce v'am făcut. Puscile Berdan, despre care vorbesc raporturile consulilor d-vo, reprezintă o cumpărătoare a guvernului bulgar pentru trupele sale regulate. Până aici ele erau înarmate numai cu puscii rusești sistem vechiu. Până în acest moment numai brigadei antăția i s'a dat din nouele puscii trimise. Plata pentru această cumpărătoare a fost împărțită pe mai mulți ani.

Al d-voastre etc.

Lobanoff.

„Lordul Granville către lordul Dufferin.

Ministerul de externe, 22 Iulie 1880.

Mylord! Principele Lobanoff m'a vorbit eri încă odată despre raporturile în privința sosirii de curînd de ofițeri și sub-ofițeri ruși în Bulgaria și importarea de arme din Rusia în principat. Esc. Sa declară, că a scăzut numărul ofițerilor ruși în serviciul militar bulgar. Sub-ofițeri au fost trimisi spre a înlocui pe cei plecați: numărul sub-ofițerilor duși în serviciul militar bulgar nu este așa de mare precum era mai înainte. Întru ceea ce privește armele, apoi guvernul rus după rugăciunea principelui Bulgariei, a trimis spre vîndere 8000 puscii de o construcțiune bună și modernă, ear plata lor a fost împărțită pe mai mulți ani. Puscile, pe care Rușii le lăseseră în Bulgaria, sînt luate după un vechiu model.

Rămân etc. Granville.

„Românul.”

Varietăți.

* (Prânțul diplomatic) dela Escelența Sa P. Archiepp. și Metropolitan Miron Romanul de 74 de cuverte, după cum ni se asigură din toate părțile, a fost foarte splendid. Escelența Sa a purtat toaste pentru Maj. Sa imp. și regele Francisc Iosif I. în limba germană; pentru M. S. împărăteasa Elisabeta în limba maghiară și pentru principele de coroană Rudolf în limba română. Musica militară dela regimentul de infanterie Nr 31 a escortat prese alese în decursul prânțului între care și românesci.

* (Iluminațiune). Marți în presara zilei aniversării de 50 ani a Măiestății Sale împăratului pela 8 oare seara Sibiului a început serbarea înaltă cu o iluminatiune parțială frumoasă. Mai strălucită fu iluminatiunea în cetatea de sus, și cu deosebire în strada Măcelarilor la Escelența Sa Metropolitan Miron Romanul, la Andreian (institutul pedagogico-teologic) și la Postă. Seara la 9 oare a fost retragere mare cu musică.

* (Ministrul de instrucțiune) Trefort va sosi în 21 Aug. la Huedoara.

* (Militar). Regimentul de infanterie Nr. 64 a sosit Luni în 16 Aug. n. pe la 12½ oare d. m. la Sibiul dela Orăstie.

* (Manevrele de toamnă) dela Budapesta, la care sînt angajate 6 escadroane de husari, și dela infanterie regimentul „Molinari“ Nr. 38 și regimentul Iellacici“ Nr. 69 s'au început deja Luni în 15 August n.

* (Pentru seracii) din Budapesta cu respect la aniversarea de 50 ani a Măiestății Sale Imperatului se vor împărți între seraci la 5000 fl. în Sibiul însă 500 fl. v. a.

* (S'au defraudat) din banii orfanilor din comitatul Budapestei peste 6000 fl. v. a.

* (Trăsnet). În stava de cai, care pășea pe otarul comunei Iad, lângă Bistrița, s'a descărcat un trăsnet, care a omorît 6 cai.

* (Cutremur înfricoșat). În 29 Iulie s'a întemplat în Smirna un cutremur de pămînt, care țînînd numai 12 secunde a nimicit foarte multe case, a omorît peste 30 oameni, precănd peste 120 persoane caz greu rănite. Se țice, că dacă cutremurul ar mai fi ținut în vechimețea arătată încă numai vre-o câteva minute toată Smirna, cu mic cu mare, s'ar fi sters de pe fața pămîntului. Pagubele căgunate se prețuesc la 16—18 milioane de franci.

* (Preocupăția „Resboiului“ din Bucuresci). Este un obicei vechiu în țiaristica din toate țerile, că unele notițe scurte, nouțăți etc.

trec dintr'un diariu într'altul fără de a se mai spune originea isvorului. Diarele, cari le aduc mai antîni nu se mai bocesc, că li s'au „furat“ visticierile spirituale. Altfel fac unele foi bucoresene. Traduc sau estrag căte o varietate din unul sau alt diariu străin fără de a spune de unde l'a tradus și dacă-l mai găsesc și în altă foaie, „trunc Stanco!“ că i s'a „furat“ varietățile. Așa face „Resboiul“ dela 4 August. Se bocesc că toaia noastră i-a „furat“ varietăți. Ar fi să înțrebăm și noi la rîndul nostru: Dar dumneata d-nule „Resboiu“ de unde „furi“, căci nici la dumneata nu zace marfă ca se vinđi din *en gros*.

Noi deosebim totdeauna ce e original de ceea ce e din adouă și a treia mână. Dealtmintrea se nu i fie cu supere „Resboiului“, căci de nouđici și opt de ani foaia noastră n'a trăit din varietățile dsale, care abia de trei ani este în viață. Și ca se nu mai aibă cuvînt de ași reclama „marfă“ eată i spunem, că de aici incolo sântos să fie și să i fie de bine cu varietățile domniei Sale.

Posta din urmă.

Delegatul Serbiei a descoperit la Viena, că Serbia nu primesce prețensiunea Austro-Ungariei de a recunoasce valoarea tratatului comercial dela 1862. Descoperirea cutezată a supris în Viena cu atât mai vîrtos, cu căt s'a făcut încă fiind Milan oaspele monarhului austro-ung. „Presse“ propune intreruperea negoțiarilor și represalii față cu Serbia; „Pr.“ crede că pasul Serbiei va avé consecențe politice.

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Genesa evangeliilor.

(Studiu bibliic.)

Ἐγενετὴ τῶν εὐαγγέλιων. Ioan 5, 39.

(16 Urmare). I

D. Evangelia după Ioan.

(Urmare).

I. Argumentele contra autenticității.

1. Argumentele interne.

Însași Evangelia dovedește — așa sustine critica negativă — că este un produs al veacului al doilea, prin urmare scrisă după moartea Apostolului Ioan, fiul lui Zevedeu. Și, cumcă aceasta este starcă lucrului, o arată:

a) Tendințiositatea Evangeliilor.

Ea se arată că e o scriere tendințiosă filosofică, isvorită din speculațiunile filosofice alexandrine din veacul al doilea. Doctrina despre *lógos*, carea este produsul filosofiei alecsandrine, apoi dualismul, dochetismul, cari s'au desvoltat numai în veacul al doilea, sînt atinse în Evangelie; mai departe că Evangelia este scrisă în contra partidei iudaice. Din aceste se vede, că Evangelia este scrisă numai în veacul al doilea, prin urmare nu poate fi scrisă de Ioan.

În mod absolut nu vom nega reflexul sau dacă ne mai place influența filosofiei asupra scrierilor lui Evangheliei a patra. Când vom vorbi despre cauza sincerii vom vedea întru cât în adevăr filosofia a influențat asupra acestui scriitor. Este însă absolut fals a susține că ideile filosofice ce se reflectă în Evanghelie ar aparține exclusiv veacului al doilea și scoalei alexandriene, și apoi de aci a deduce de o parte tendențiositatea Evangheliei, de alta scrierea ei de după moartea Apostolului Ioan.

În general: dacă această Evanghelie are un caracter filosofic, apoi aceasta nu dovedește nimic contra autenticității. Știința filosofică pe acel timp — este știut — nu se mărginea numai exclusiv la Alexandria, ci era cultivată în Asia mică, unde Ioan a petrecut atâta timp. Și apoi: să fi fost lui Ioan imposibil a face cunoștințe cu filosofia timpului și tinutului în care a viețuit?

Din cauza unor idei filosofice ce se află în Evanghelie, a-i atribui tendențe filosofice, înseamnă, dacă nu a mistifica întregul ei cuprins, a nu o fi înțeles. Tendențe filosofice i s'ar putea atribui numai în acel caz, când scopul Evangelistului ar fi fost a desvolta anumite teorii filosofice. Casul acesta însă nu obvine. Filosofia, întru cât s'ar putea dice că este atinsă, prou lângă indigitarea cauzei, îi servește numai ca mijloc, spre a ajunge la scopul, pe carele însuși ni-l spune. Aci nu avem de lucru cu un tractat filosofic, ci cu o Evanghelie, carea ne vorbește viața și învățăturile lui Christos — adevărat din un punct de vedere mai înalt, filosofic. Iar filosofia din însași Evanghelie nu aparține de loc veacului al doilea. Nu aparține, căci ea este chiar opusă spiritului de scriere din veacul al doilea. Ar trebui să aflăm întrinsa espuse și combătute speculațiunile filosofice, așa precum se află în scrierile aceluia veac. Filosofia, ce o aflăm în Evanghelie, este însă de cuprins de tot general, și afară de aceasta își are baza nu în speculațiunile filosofice de pe acel timp, ci în Testamentul vechiu.

În special: Doctrina despre *lóyos*, las că în privința împrumutării acestei idei dela Philo, contemporanul lui Iisus, știința încă n'a dis ultimul cuvânt, nu aparține exclusiv veacului al doilea, căci o aflăm atât în Epistola I^a, cât și în Apocalipsă⁵), cari sunt scrise în veacul prim. Prou lângă aceasta (esegesa are să tracteze în detaiu) Evangelistul a luat termenul *lóyos*, vom dice, poate în combinarea cu Philo, din Testamentul vechiu⁷) ținând cont de doctetism și obionitism, cari asemenea nu aparțin exclusiv veacului al doilea, ci aflăm că amenințau creștinismul încă în veacul prim⁸).

Dualismul, pe care îl aflăm în Evanghelie, este cu totul deosebit de dualismul Gnosticilor, căci prou când dualismul Gnosticilor este înteteimeiat fizicesce, și ca o necesitate naturală, prou atunci dualismul din Evanghelie este cel religios moral, carele se întinde ca un fir roșu prin întreaga s. scriptură, începând dela Cain și Avel, până la Antichrist și triumfarea principiului bun din Apocalipsă.

Pretinsul antijudaeism, pe care s'ar baza neistoricitatea și de aci neautenticitatea Evangheliei, este o mistificare. Dovadă este a. 22. „Voi (samarinenii) ve închinați căruia nu știți,

noi (judeii) ne închinăm căruia scim, căci mântuirea este din Iudei⁹ — în care Evangelistul pune pe Iisus în rind cu Iudeii. Ca și la Sinoptici, în această Evanghelie întimpimăm pe farisei, boeri, arhieriei, — cari formează vatra opozițiunei. Pe lângă acestia se grupează Iudeii, ca popor, cari se decid în contra lui Iisus strigând: „restignesc-ne-1^a.”

Iudeii, ca popor, și după Sinoptici sau opus lui Iisus, decidând moartea lui, deși și Sinopticii nu ne spun așa de hotărât ca Ioan. Acum: dacă este adevărat că Iudeii au fost în contra lui Iisus, și Ioan ni-o spune expres, să fie scrierea lui Ioan tendențioasă, neistorică, și de aci neautentică?

Adevărul nu este nici odată măturie în contra adevărului! (Va urma).

Bursa de Viena și Pesta
din 17 August 1880

	Viena	Pesta
Renta de aur	108.75	109.15
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ul	83.25	93.75
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	98.75	100.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient, ung.	87.75	87.25
Impozitul drumurilor de fer ung.	124.75	120.75
Oblig. de stat de rescumpărarea pământului	94.50	94.75
Oblig. de stat ung. cu clausulă de sorjire	93.25	93.—
Oblig. de stat ung. urbariale teșesane	93.25	93.25
Oblig. de stat ung. teșes. cu clausulă de sorjire	93.—	93.—
Oblig. de stat urbariale transilvane	93.—	92.50
Oblig. de stat urbariale croato-slavonice	94.50	—
Oblig. de stat ung. de rescumpărarea fecimel de vin	94.—	94.25
Datorie de stat austriacă în hârtie	72.50	72.65
Datorie de stat în argint	73.50	73.60
Renta de aur austriacă	87.85	88.—
Sorji de stat dela 1860	132.—	130.75
Aciuni de bancă austro-ung.	828.—	839.—
Aciuni de bancă austro-ung.	255.25	275.—
Aciuni de bancă de credit ung.	273.90	275.40
Sorji unguresci cu premii	111.50	112.—
Sorji de regularea Tisei	109.40	109.50
Argint	—	—
Galbin	5.54	5.54
Napoleon	9.35 ^{1/2}	9.36
100 marcs nemțesci	57.75	57.70
London (pe polița de trei luni)	117.75	117.70

Economic.

Făgăraș, 13 August n. Pro. hectolitru Grâu n. 8.—8.50; grâu sâcărăj n. 7.—7.50; sâcără n. 4.50—5.; orđ — ovės n. 3.—3.60; cuceruz n. 4.89—5.; mălaiu n. —; Sămânță de cânepă n. 10—11; mazere n. —; linte n. —; fasole n. 5.—6, cartof (vechi) cu n. 1.20.—1.60; (noi) prou literă — cr. pro 100 chilo: Slănină n. 70—80; sœu brut n. —; sœu de lumină n. 56; unsoare n. 80; cânepă n. —; sêmênță de in n. —; sâșpun n. —; fână n. —; spirit prou grad cr. pro chilo: carne de vită 40—42 cr. carne de vițel —36—cr. carne de porc 44—cr. carne de berbec 28 cr.; ouă — de — cr. Tergul încetăa mai bine cerestă, decât cel trecut. Grâu nou n'a venit mult în piașă și e încă scump. Secară însă destul și bună, carea fu tare cumpărată de speculanșii din Brașov. Timpul e ploios.

Arad, 14 August n. Pro hectolitru grâu: n. 9.50—10.; sâcără n. 8.—8.60; ovės n. 5.20—5.50; orđ n. 5.30—5.50.; cuceruz n. 6.50—6.60; Spiriten gros n. 32—50; în detaliu 33—35 fr. prou 100 litro.

Budapesta, 14 August n. Ne prinde o groază teribilă, când ne aducem aminte de acele ce trebuie să raportăm despre împregiurările timpului din septămăna trecută. Tot ploii și earășii ploii. Cu aceste însă nu e destul. Ploile intensive se prefăcură adevărat în torrenții de apă, cari au cășunat peste tot locul umflarea riurilor, și prin aceasta esudări destul de mari. Temerea cu deosebire pe la mijlocul septămănei era așa de mare și împunătoare, încât toți locuitorii din capitală și pregiur începură a ridica lamentări și strigăteț infricozate, că nu se grigesc de nici o parte, pentru mijloacele necesare spre delăturarea inunțărilor prin riurile umflate. Frica de inunțări creșcea din zi în zi prin raporturile dese, ce veniau din părțile inunțate din Moravia și Bohemia. Din norocire însă temerea a fost nebasată, pentrucă în jumătatea ultimă a septămănei timpul a început a se schimba încetăa spre bine, ploile au mai încetat și riurile au scădut binisor și acuma eară avem nădejde de un timp mai frumos și statornic. Împregiurări de grigile ploilor, inunțărilor și altor neajunsuri oamenii se înfelege n'au putut isprăvi definitiv cu lucrurile câmpului, cari totuși sunt puține acuma. Tot din aceste grigi și temeri nici târgul de cereale ținut de vreo septămăna în Pesta n'a putut reșei după

cum se aștepta, apoi de vină au mai fost și sunt până ași și drumurile desfundate prin atăta amar de ploaie. Din aceste împregiurări a urmat urearea prețurilor tuturor articolelor din piașă. Așa notăm în special;

Grâuul la 70,000 m. m. s'a vëndut cu n. 10.25—10.72; sâcără cu n. 9.24; orzul cu n. 6.50—8.25; ovėsul cu n. 5.—6.40; cuceruzul la 20,000 m. m. cu n. 5.—7.55; faină a trecut mai slab ca mai înainte; asemenea slab fură căutate și păștiacosele, cari s'au putut vinde debia în următorul mod adevă: fasolea cu n. 8.50—9.; linte cu n. 13; mazerea cu n. 16 mălaiul cu n. 6.50; sêmênță de in cu n. 13—13.50; sêmênță de cânepă cu n. 8—8.50; (toate prou 100 chilograme); lănilie cu n. 3 chilogram;

Porci fiind căutați cu deosebire din partea Germaniei de nord au trecut de astă dată mai bine și mai scumpi ca în rëndul trecut. În târg s'au aflat peste 75 mii între cari din Ungaria de jos 5260, apoi din România și Ardeal la vreo 400 capete; Unsoarea de porc s'a vëndut cu n. 66; slănină cu n. 59—60; sœul cu n. 46—47; spiritul cu n. 32.25 en gros și cu n. 33 en detail prou 10,000 litro¹⁰) Peile de bou cu n. 115—118; de vacă cu n. 110—112; de vițel cu n. 190—195; de oaie 130—145; de miei cu n. 60—101 (toate prou 102 dărbă); apoi peile de cal cu n. 10—11,50 părăchea.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitățiuni: în 16 August imob. minorelorul Iosif și Rebi Patakfalvi reprezentați prin Moise Fodor în Cristur (trib. Odorhei); în 27 August și 27 Septembrie imob. soției lui după Ioan Buda; în Aiud (judec. cerc); în 10 Sept. și 11 Oct. imob. lui Feige Roehmann în Panic (judec. cerc. Huedin); în 7 Sept. și 8 Oct. imob. lui Iosif Hubacs în Sighisoara (judec. cerc.); în 13 și 22 Oct. imob. lui Pavel Fekete în Sântioana; în 18 Sept. și 30 Oct. imob. lui Ioan Toth în Acoșfalău (trib. Oșorhei); în 11 Sept. și 11 Oct. imob. lui Ioan și Maria Thail în Slimnic (trib. Sibiu); în 22 Sept. și 22 Oct. imob. lui Ladislav Kovacs în K. Oșorhei (trib.); în 4 Oct. și 4 Noevm. imob. lui George Grama dascăl în Blecan; în 9 Oct. și 9 Noevm. imob. Anei Grama în Blecan (judec. cerc. Făgăraș); în 23 Aug. imob. lui Marian Costan în Dobricel (trib. Dej); în 30 Aug. și 30 Sept. imob. Catarinei Willis ch în Feldioara (judecăt. cerc. Sighisoara); în 7 Sept. și 7 Oct. imob. lui Ioan Toader Stănuleț și soji în Glămbocă (trib. Sibiu); în 13 Sept. și 13 Oct. imob. lui Antoniu Rantz în Ciesera (trib.); în 27 Aug. imob. lui Carol Welmann în Sibiu (trib.); în 11 Sept. imob. lui Abraham Blumenfeld în Sâncraia (trib. Oșorhei); în 24 Aug. imob. lui Stefan Oprea în Szarospatak (trib. K. Oșorhei)

Nr. 22—1880.

1—3

CONCURS.

La școala normală capitală gr. or. din Rășinari a devenit un post de învățătoriu vacant. Pentru întregirea acestuia se deschide concurs până în 5 Septembrie st. v. a. c.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Un salariu anual de 350 fl. v. a. plătibil în rate lunare anticipative.

2. Relut pentru cartir și lemne 60 fl.

Doritorii de a ocupa acest post au să își astearnă petițiunile lor până la termenul prefript comitetului parochial prelângă care se dovedească, a) că sunt de religiunea gr. or.; b) că au absolvat cel puțin gimnasiul inferior și cursul pedagogico-teologic cu succes bun;

c) să produeă atestat despre depunerea esamenului de calificățiune învățătorescă;

d) cei ce vor dovedi, că au absolvat clase mai multe și au și pracsă învățătorescă se vor preferi.

Învățătoriu devenit ales va servi în primul an în mod provisoriu de probă; mai departe el va fi datoriu a fi în duminică și sêrbătoarea în rënd cu ceialalți învățători de aici câte o strănă în biserică; de aceea se cere ca el să scie cântările și tipicul bisericesc.

Cei ce doresc a concura la acest post să aibă calificățiunea recerută pentru învățătoriu de școala capitală, și vor fi datorii a se presenta până la finea concursului aici la Rășinari, și a cânta în biserică, pentru a li se cunoască deseteritatea în tipic și cântările bisericesci.

Concurentul, carele va dovedi calificățiunea de a pute propune sistematic cântările corale cu elevii școlari, are încă o remunerațiune anuală de 100 fl. v. a.

Rășinari din ședința comitetului parochial gr. or. ținută la 3 Aug. a. c. În conțelegere cu părintele administrator protopresbiterial tractual.

Comitetul parochial.

Nr. 110.

2—3

CONCURS.

Pentru ecuparea postului învățătoresc dela școala confesională gr. or. din comuna Balomir, ppresbiterial Orăștiei prin aceasta se escrie concurs până la 8-a Septembrie a. c. st. v. în care și se va fi și alegerea.

Emolumentele sunt:

1. Salariu anual statot cu 160 fl. valuta austriacă.

2. Cortel natural cu grădină 1/2 jug.

3. 5 Orgii lemne din care se va încălzi și școala.

Concurenții au prelângă așternea documentelor de calificățiune pentru cariera învățătorescă a documenta, că sciu barem două limbi din limbile patriei recunoscute, și că sunt deprinși în cântările bisericesci și vor avă a se presenta cel puțin odată în biserică înainte de alegere.

Doritorii de a ocupa acest post vor trimite suplicele lor instruite în sensul stat. org. la oficiul propresbiterial al Orăștiei până la termenul susarătat.

Dat în ședința comitetului parochial Balomir 10 Iulie 1880.

Nicolau Suciu, m. p., paroch și președinte al comit. parochial. În conțelegere cu protopresbiterul Nicolau Popoviciu.

Nr. 203.

2—3

CONCURS.

Devenind vacante 2 posturi de învățătoriu la școala confesională gr. or. din Betlean se escrie concurs cu termin până la 8 Septembrie a. c. st. v. în care și va fi și alegerea.

Emolumentele sunt:

1. Pentru postul învățătorului secundar 100 fl. v. a. cartir liber în edificiul școlai, și cinsprădece fl. pentru lemne, care se vor solvi în 4 rate anticipative din aloalii comunai.

2. Pentru postul învățătorului primar 250 fl. v. a. cartir liber în edificiul școlai, apoi pentru lemne de foc 15 fl., care se vor solvi anticipative în 4 rate din fondul școlai, cum și o bucată de grădină pentru legume, de 40 metri pentru ambii învățători în grădina școlai.

Dela concurenți se cere, ca învățătoriu primariu să aibă cel puțin 4 clase gimnasiale, să scie limbile patriei, să scie cântările bisericesci, prou ducând și atestat de calificățiune.

Doritorii de a ocupa posturile aceste au de ași asterne suplicele lor instruite în sensul „statutului organic” și al dispozițiunilor sinodale din anul 1873 la dl. protopresbiter Petru Popescu în Făgăraș; notându-se că alegii vor avă a conduce și strana dreaptă

⁵) 20, 31: „Acesta sau scris ca să credeți că Iisus este Christosul, fiul lui Djeu.”

⁶) II. 1. ⁹) 13.

⁷) Ps. 32, 6. în companie cu I. Moise 1, 3 seqq. — confer: Hölmann H. G. „De Evangelii Joannei introitu introitus Geneseo augustiore effigie. Lipsiae 1855. și Luthardt. d. Joh. Evang. I. pg. 255—274.

⁸) între altele confer: I. Ioan 2, 8 seqq. 4, 11. 2. 3. II Ioan 7. — la Epist. lui Pavel, vom reveni.

in biserica cu elevii in toate duminicile și sârbătorile cântările bisericesti, ear' mai înainte de alegere se se prezenteze in biserica inaintea poporului in vre-o sârbătoare sau Duminică.
Betlean, 27 Iulie 1880.

In conțelegere cu dl ppresbiter tractual.

Ioan Bârsan m. p.,
paroch și președ. comit. par.

Nr. 157. 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan lângă bolnăvicioșul paroch Mihail Fulea in parochia de clasa a III-a din Săcel, ppresbiteratul Turzii superioare, in urma înaltei incuviințări consistoriale din 12 Iunie a. c. Nr. 1914. B. se escrie concurs cu termenul până la 31 August anul curent.

Emolumentele sânt:

1. Casă parochială cu edificile economice și grădină.
2. Folosirea a două cimiterii.
3. Porțiunea canonică: agru de 40 ferdela sēmēnătură de toamnă și fēnaț de 22 carē de fēn și 4 carē de otavă.
4. Dela 150 familii câte un puiu de găină.
5. Tot dela 150 familii câte o țigă de lucru cu palma.
6. Lemne de foc din pădurea bisericăscă.
7. Venitele stolare usuate.

Toate venitele parochiale compute in bani dau suma anuală de 421 fl. v. a. dintre cari una a treia parte este a fiitorului capelan, cu excepțiunea celor cuprinse sub pte 1. cari până la moartea parochului actual rămân in folosința aceluia.

Doritorii de a ocupa acest post sē-și astearnă petițiunile lor, provodute cu documentele prescrie de stat. org. și regulamentul congr. pentru parochii din anul 1878, oficiului ppresbiter al gr. or. al tractului Turda superioară in Deda până la termenul de mai sus.

Deda in 11 Iulie 1880.

In conțelegere cu comitetul parochial

Ioan Popescu, m. p.,
adm. prot.

La Nrul consis. 2111 B. 2—3

CONCURS.

După ce in urma concursului pentru intrigerea parochiei „Murēs-Sângiorz” in protopresbiteratul Murēs-Oșorheiului publicat in „Tel. Rom.” nrii 4, 5 și 6 din an. 1880 nu s'a însinuat nici un concurent: așa in urma ordinațiunii consistoriale din 15 Iulie a. c. Nr. 2111. B. prin aceasta se lungese termenul pentru intrarea concurselor la această parochie până la 1 Septemvre a. c.

Emolumentele sânt tot cele publicate in concursul din Nrii 4, 5, și 6 ai „Tel. Rom.” ear' concursule sânt a se asterne P. O. donn protopresbiter Parteniu Trombitaș de Bethlen in M. Oșorheiu până la termenul arētāt.

Murēs-Sângiorz, 30 Iulie 1880.

Comitetul parochial.

Nr. 100. 2—3

CONCURS.

Pentru ștațiunea de învățătoriu in clasa a II-a la scoala confesională gr. or. din Gura-riului, se escrie concurs cu termenul până la 31 August st. v. a. c.

Emolumentele sânt:

- a) Un salariu anual de 300 fl. v. a. care se solvesc din casa alodială in rate trimestrale.
- b) Cortel liber in edificiul scoalei; — și
- c) lemne de foc 5 orgii□, din cari are a se încălđi și clasa respectivă.

Doritorii de a ocupa această stațiune și vor adresa suplicile lor in termenul sus statorit la oficiul protopresbiter al gr. or. al tractului Sibiuului I. instruite in sensul „Stat. org.” și a dispozițiunilor sinodale din anul 1873 avēnd a dovedi, că au absolvat cel puțin 5 clase gimnasiale sau reale. Se notează, că alesul învățătoriu din această clasă va avē se țină și prelegerile in scoala de repetiție și strana de cântăreț in biserica.

De aceea va fi bine se se prezenteze in vre o Duminică in biserica pentru de a dovedi desteritatea in cântări.

Gura-riului, 24 Iulie 1880.

In conțelegere cu Of. ppresbiteral.

Comitetul parochial:

Ioachim Muntean,
paroch și președ. com. par.

Nr. 147. 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățător la scoala confesională gr. or. din Ripa inferioară, ppresbiteratul Turzii superioare, se escrie concurs cu termenul până la 31 August a. c.

Emolumentele sânt:

1. 120 fl. v. a. salariu anual.
2. Cuartir liber in locuința scoalei.

Doritorii de a ocupa această stațiune au ași substerne suplicile lor, instruite cu documentele prescrie de stat. org. și regulamentul provisor din anul 1878 oficiului ppresbiter al gr. or. al tractului Turda superioară in Deda până la termenul indicat.

Deda in 15 Iulie 1880.

In conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Popescu, m. p.,
adm. prot.

Nr. 195—1880. 2—3

CONCURS.

Devenind in vacanță postul de învățător dirigent la scoala noastră română gr. or. din Tilișca, ppresbiteratul Sibiuului I. pentru intrigerea acestui post se escrie prin aceasta concurs până 10 Septemvre a. c. st. v. Cu acest post sânt impreunate următoarele emolumente:

1. Un salariu anual in bani gata de 300 fl. v. a. ce se solvesc in rate lunare anticipative din casa comunală;
2. Cuartir natural in edificiul scoalei și lemne de foc pentru încălđit.

Doritorii de a ocupa acest post au sē-și astearnă On. Oficiu ppresbiteral până la termenul sus indicat petițiunile lor prelungă care se dovedească:

- a) Că sânt de religieuna gr. or.
- b) că au absolvat cel puțin gimnasiul inferior și cursul pedagogico-teologic cu succes bun;
- c) se producă atestat despre depunerea esamenului de calificățiune învățătoresc, și se dovedească, că sciu limbile patriei;
- d) cei ce vor dovedi o calificățiune mai bună și o pracsă învățătorescă se vor preferi.

Învățătorul devenit ales va fi dator a ține și scoală de repetițiune și duminica și sârbătoreana o strană in biserica. Cei ce doresc a concura la acest post învățătoresc vor fi datori a se presenta in restimpul până la espirarea concursului, aici in Tilișca și a cânta in biserica pentru a i se putē cunoasce desteritatea in tipic și cântările bisericesti.

Tilișca, in 6 Iulie 1880 st. v.

Comitetul parochial in conțelegere cu Oficiul ppresbiteral.

Nr. 231. 2—3

CONCURS.

In urma pârinteștei incuviințări consistoriale de sub Nr. 3113 a. tr.

pentru parochia de a III-a clasă Noorichiu se escrie concurs de capelan parochial pe termenul dela datul de față până la 31 August 1880.

Emolumentele sânt:

1. Locuința mobilată și încălđită in odăile părintelui paroch actual.
2. A treia parte din venitele porțiunei canonice stătătoare preste tot din pământ arătoriu și de fēnaț din 17 jugere.
3. A treia parte din venitele stolare dela 70 familii și tot dela atâtea familii a treia parte țile de lucru, care împreună vor aduce un venit anual de 100 fl. v. a.

Doritorii de a concurge la acest post de capelan vor avē ași așterne petițiunile lor instruate după prescriese statutului organic §. 13 și a dispozițiunilor congressuale la subscrierul oficiu ppresbiteral, avēnd mai nainte a se înțelegere cu parochul parochiei sus amintite.

Noorichiu in 12 Iulie 1880.

In conțelegere cu comitetul parochial.

Grigoriu Maier m. p.,
adm. prot.

Nr. 142—1880. 3—3

CONCURS.

Devenind vacanță parochia gr. or. de clasa a III din Doboli-inferiori, cu filia Ilyefalu, in protopresbiteratul tractului al II al Brașovului se deschide prin aceasta concurs, cu termenul până la 29 August a. c.

Emolumentele sânt:

1. Dela 54 familii câte o clăie grău a 3 fl. și o clăie ovēs a 2 fl.
2. Dela 38 familii din materă, și 11 familii din filie câte o ferdelă cucuz sfărmit și una ovēs.
3. Dela 28 familii mestecate din materă, și dela 15 familii mestecate cu alte confesiuni din filie câte o jumătate ferdelă cucuz sfărmit.
4. Stolele îndatinate, și anumite cele statorite in sinodul parochial ținut la 6/18 Iulie a. c.

Doritorii de a compete la această parochie, au ași adresa petițiunile lor instruite, in sensul „Statutului organic” și a dispozițiunilor sinodale din anul 1879 la subscrierul până la termenul sus amintit, dela cari se cere se cunoască și limba maghiară.

Brașov, in 22 Iulie 1880.

In conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Petric m. p.,
protopresbiter.

Nr. 65. 3—3

CONCURS.

La scoala confesională gr. or. din comuna Lăpugiu de sus in protopresbiteratul Dobrei devenind vacanță postul de învățătoriu, pentru ocuparea acestuia se escrie prin aceasta concurs cu termen până la 1 Septemvre st. v. anul curent.

Emolumentele sânt:

- Salariu anual 210 fl., cuartir și 10 stinginii de lemne; din aceste se se încălđiască și scoala.

Doritorii de a ocupa acest post vor avē a-și adresa suplicile instruite in sensul „statutului organic”, a dispozițiunilor sinodale dela 1873 și a regulamentului congressual dela 1878, la subscrierul până la termenul de sus. Deva 28 Iulie 1880.

In conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Papiu m. p.,
ppresbiterul Devei adm. prot. al Dobrei.

adm. Nr. 103—1880. 3—3

CONCURS.

Neivinduse nici un concurent calificat in sensul legii in urma escrierii de concurs pentru vacanta parochie de cl. III. Beșinău, ppresbiteratul Mer-

curei, prin aceasta in urma ordinului Prea Veneratului Consistoriu arhidieceosan din 3 Iunie a. c. Nr. 1883 B. se prelungește acest concurs încă pe 15 țile dela publicarea acestuia.

Emolumentele impreunate cu această parochie sânt tot cele arătate in concursul publicat in Nrii 42, 43, și 44, a. c. ai „Telegrafului Roman”.

Doritorii sē-și adreseze concursule lor instruite in înțelesul legii Onorantului oficiu ppresbiteral din Mercurea in termenul arētāt.

Beșineu, in 6 Iulie 1880.

Comitetul parochial in conțelegere cu oficiul ppresbiteral concurent.

N. u. 832—1880. 2—3

CONCURS.

In anul scolarisc 1880/1 au de a se împărți șese stipendii a 120 fl. pe an la scolarii din scoala agronomică din Mediaș.

La stipendiile aceste, și încă pe durata întregului timp de studii, pot aspira astfel de scolari, cari:

- 1, sânt de origine din vre-o comună a istoricului fund regiu și cari se vor primi in scoala agronomică dela Mediaș;
- 2, vor produce o legitimize despre purtarea lor nemaculată;
- 3, între mai mulți egali in demnitate vor fi recunoscuți, că au mai multă lipsă de a fi stipendiați.

Pentru păstrarea stipendiului se recere un atestat dela directorul scoalei agronomice despre sporiul cel bun in studii făcut de stipendiat, așa încât stipendiul înceată îndată, ce lipsese condițiunea aceasta.

Presupunēd capacitatea recerată stipendiile se confer fără considerarea la religieune și naționalitate.

Petițiunile instruite cu atestatele corespundătoare au a se înainta aici cel mult până la 11 Septemvre a. c. Sibiu, 9 August 1880.

Oficiul central al universității săsesci.

CONCURS.

Doșe stipendii de câte 200 fl. sânt de împărțit între tineri de pe fostul fund regiu și in prima linie din Scaunele de mai nainte al Mercurei și Noorichiuului, sau din locurile principale a le acestora, dacă vor fi meseriași și dacă după puțință au absolvat un gimnasiu inferior sau o scoală reală inferioară, ori o scoală capitală, poporală, la toată întâmplarea dacă vor fi cereret și absolvat cu succes bun vre-o scoală industrială dintre cele spriginite de universitate și se vor obliga a petrece un an in străinătate pentru a se cualifica in specialitatea sa in practică și in teorie.

Condițiunile conferirei, afară de cele de mai sus:

- a) presentarea testimoniilor scolare cu cualificațiune bună;
 - b) dovadă despre serăcia concurentului prin atestat oficial.
- Stipendiile se plătesc jumătate îndată după obținere, eară cealaltă jumătate șese luni mai târziu. Junii stipendiați sânt datori a alătura lângă petițiunea pentru jumătatea a doua: atestatele ce și le-au procurat despre lucru, precum și un raport scurt despre timpul și locul, unde au lucrat și despre experiențele ce le vor fi făcut in meserii.

Un astfel de raport se asteaptă dela stipendiat și după ce se va fi in-tors in țeară.

Concure instruite cuviincios au a se asterne aici cel mult până in 15 Septemvre a. c.

Sibiu, 10 August 1880.

Oficiul central al universității săsesci.

2—3